

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

P8_TA(2017)0027

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji UE (2016/2100(INI))

(2018/C 252/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 15 czerwca 2016 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2015 (COM(2016)0393) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opublikowany w tym samym dniu (SWD(2016)0198),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 39, 42 i 101–109,
- uwzględniając protokół nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym,
- uwzględniając protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając uniwersalne ramy oceny zrównoważonego charakteru systemów rolniczych i produkcji żywności (SAFA) opracowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO),
- uwzględniając odnośne przepisy, wytyczne, rezolucje, komunikaty i dokumenty Komisji dotyczące zagadnienia konkurencji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie sprawozdania z postępów w dziedzinie energii odnawialnej⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2016 r. w sprawie dumpingu socjalnego w Unii Europejskiej⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania za 2014 r. dotyczącego polityki konkurencji UE⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania za 2013 r. dotyczącego polityki konkurencji UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 6 maja 2015 r. o wszczęciu dochodzenia w odniesieniu do sektora handlu elektronicznego zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (C(2015)3026),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 2015 r. pt. „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” (COM(2015)0192),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. pt. „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0310.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0292.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0346.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0004.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0051.

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu ⁽²⁾ (zwane dalej „ogólnym rozporządzeniem w sprawie włączeń blokowych”),
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽³⁾,
  - uwzględniając białą księgę z dnia 9 lipca 2014 r. zatytułowaną „W kierunku skuteczniejszej unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw” (COM(2014)0449),
  - uwzględniając odpowiedzi Komisji na pytania posłów do Parlamentu wymagające odpowiedzi na piśmie E-000344/2016, E-002666/2016 i E-002112/2016,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie lotnictwa ⁽⁴⁾, w szczególności jej ust. 6, 7 i 11 dotyczące rewizji rozporządzenia (WE) nr 868/2004, aby chronić uczciwą konkurencję w ramach stosunków zewnętrznych UE w dziedzinie lotnictwa oraz zwiększyć konkurencyjność unijnego przemysłu lotniczego, skuteczniej zapobiegać nieuczciwej konkurencji, zapewnić wzajemność i wyeliminować nieuczciwe praktyki, w tym zakłócające rynek subsydia i pomoc państwa dla linii lotniczych z niektórych państw trzecich, ponieważ przejrzystość finansowa ujęta w klauzuli dotyczącej uczciwej konkurencji jest zasadniczym elementem gwarantującym te równe warunki działania;
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku”),
  - uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1218/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Transportu i Turystyki, jak również Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0001/2017),
- A. mając na uwadze, że silna i skuteczna polityka konkurencji UE była zawsze filarem rynku wewnętrznego, ponieważ stymuluje efektywność gospodarczą i tworzy klimat sprzyjający wzrostowi gospodarczemu, innowacjom i postępowi technologicznemu, prowadząc jednocześnie do obniżenia cen;
- B. mając na uwadze, że unijna polityka konkurencji stanowi podstawowy instrument walki z fragmentacją rynku wewnętrznego, a tym samym tworzenia i utrzymywania równych warunków działania dla przedsiębiorstw w całej UE;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska, pod kierownictwem Komisji, powinna promować „kulturę konkurencji” w UE i na całym świecie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0394.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 43.

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

- D. mając na uwadze, że polityka konkurencji sama w sobie służy ochronie demokracji europejskiej, ponieważ uniemożliwia nadmierną koncentrację władzy gospodarczej i finansowej w rękach nielicznych, co stanowiłoby zagrożenie dla niezależności europejskiej władzy politycznej od koncernów przemysłowych i dużych bankowych grup kapitałowych;
- E. mając na uwadze, że właściwe wdrożenie zasad konkurencji (w tym przepisów antymonopolowych) zgodnie z założeniami społecznej gospodarki rynkowej powinno uniemożliwić nadmierną koncentrację władzy gospodarczej i finansowej w rękach kilku prywatnych przedsiębiorstw oraz pobudzić podmioty gospodarcze poprzez zachęcenie ich do większej dynamiki i innowacyjności oraz do wyróżniania się na rynkach;
- F. mając na uwadze, że polityka uczciwej konkurencji sprawia, że rynki są skuteczne i otwarte, co prowadzi do niższych cen, pojawiania się nowych podmiotów, lepszej jakości produktów i usług oraz większego wyboru dla konsumentów, a także wspierania badań i innowacji, wzrostu gospodarczego i większej odporności przedsiębiorstw;
- G. mając na uwadze, że polityka konkurencji może i powinna wnieść znaczący wkład do kluczowych priorytetów politycznych, takich jak wspieranie innowacji, tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, walka ze zmianą klimatu, zrównoważony wzrost gospodarczy i trwały rozwój, inwestycje, efektywne gospodarowanie zasobami, ochrona konsumentów i zdrowia ludzkiego, przy jednoczesnym wzmocnieniu jednolitego rynku, ze szczególnym naciskiem na jednolity rynek cyfrowy i unię energetyczną;
- H. mając na uwadze, że skuteczna polityka konkurencji nie może być ukierunkowana jedynie na obniżenie cen dla konsumentów, lecz musi również mieć na uwadze innowacyjność i działalność inwestycyjną europejskiego przemysłu oraz szczególne warunki konkurencji dla małych i średnich przedsiębiorstw;
- I. mając na uwadze, że unijną politykę konkurencji definiują również takie wartości jak sprawiedliwość społeczna, polityczna niezależność, przejrzystość i sprawiedliwość proceduralna;
- J. mając na uwadze, że unijna polityka konkurencji jest powiązana z innymi znaczącymi strategiami politycznymi Unii, w tym z polityką fiskalną, przemysłową i cyfrową, których koordynacja ma na celu zapewnienie przestrzegania podstawowych zasad zapisanych w Traktatach, w szczególności zasad przejrzystości i lojalności;
- K. mając na uwadze, że uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe oraz raje podatkowe kosztują podatników UE miliardy (a według niektórych szacunków nawet bilion) euro rocznie z tytułu utraconych przychodów, co zakłóca konkurencję na jednolitym rynku między przedsiębiorstwami płacącymi podatki w odpowiedniej wysokości a przedsiębiorstwami, które tego nie czynią;
- L. mając na uwadze, że globalna współpraca w dziedzinie egzekwowania przepisów ochrony konkurencji pomaga unikać niespójności stosowanych środków zaradczych i skutków działań w ramach egzekwowania prawa, a także pozwala przedsiębiorcom zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów;
- M. mając na uwadze, że w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i w praktyce decyzyjnej Komisji inaczej interpretuje się pojęcie „działalności gospodarczej” w zależności od tego, czy w grę wchodzi zasada rynku wewnętrznego, czy zasady konkurencji; mając na uwadze, że ta myląca praktyka jeszcze bardziej komplikuje i tak już uciążliwe stosowanie pojęcia „działalność gospodarcza”;
- N. mając na uwadze, że jasne, spójne i nadające się do realizacji otoczenie regulacyjne w zakresie dostosowania polityki konkurencji do specyfiki rolnictwa może przyczynić się do wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności poprzez rozwiązanie problemu nierównowagi sił między podmiotami, zwiększenie efektywności rynku oraz zagwarantowanie pewności prawa i równych warunków działania na jednolitym rynku;
- O. mając na uwadze, że postać, skala i czas wystąpienia zagrożeń gospodarczych są trudne do przewidzenia, dlatego konieczne jest, aby zorientowana rynkowo wspólna polityka rolno (WPR) wspierała rolników i promowała dodatkowe tymczasowe zwolnienia z zasad konkurencji w przypadku poważnych zakłóceń równowagi na rynku; mając na uwadze, że w czasie kryzysu na rynku mleka Komisja zdecydowała się w ostateczności na zastosowanie art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w celu zwolnienia ze stosowania prawa konkurencji wspólnego planowania produkcji mleka przez uznane grupy rolników;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

- P. mając na uwadze, że polityka konkurencji sama w sobie jest niewystarczająca, by wyeliminować nieuczciwe praktyki handlowe w łańcuchu dostaw żywności;
- Q. mając na uwadze, że art. 102 TFUE wyraźnie wskazuje, iż narzucanie w sposób bezpośredni lub pośredni nieuczciwych praktyk handlowych w innych sektorach łańcucha żywnościowego stanowi naruszenie tego Traktatu;
- R. mając na uwadze, że Grupa Zadaniowa ds. Rynków Rolnych powstała z myślą o poprawieniu pozycji rolników w łańcuchu żywności poprzez zbadanie możliwości wzmocnienia ich pozycji, w tym możliwości prawnych określania stosunków prawnych i prowadzenia przez rolników działań zbiorowych; mając na uwadze, że konkluzje Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych muszą być uwzględnione, o ile będą miały zastosowanie, w odniesieniu do przyszłych dyskusji i kroków, które należy podjąć;
1. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji, które pokazuje, że właściwa polityka konkurencji UE może przyczynić się do przywrócenia odpowiedniego poziomu inwestycji i innowacji poprzez ustanowienie warunków uczciwej konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w sprawozdaniu położono nacisk na wkład polityki konkurencji w eliminowanie barier i zakłócających konkurencję środków pomocy państwa z korzyścią dla rynku wewnętrznego; przypomina również, że przyszłość Europy powinna opierać się na innowacjach, społecznej gospodarce rynkowej i zasobooszczędności, które tworzą wysoki standard życia wszystkich obywateli Unii;

Integracja jednolitego rynku

2. z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest otwarcie nowych możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw, oraz przypomina, że swobodny przepływ kapitału, usług, towarów i osób stanowi cztery swobody jednolitego rynku, a ich stosowanie ma kluczowe znaczenie dla przybliżenia Unii jej obywatelom; podkreśla, że bez skutecznej unijnej polityki konkurencji jednolity rynek nie jest w stanie rozwinąć pełni swojego potencjału; z zadowoleniem odnosi się do wykorzystywania przez Komisję różnych dostępnych instrumentów, co obejmuje kontrolę łączenia przedsiębiorstw, walkę z nadużywaniem pozycji dominującej i praktykami antykonkurencyjnymi, zwalczanie karteli, kontrolę pomocy państwa, koordynację z krajowymi, a w stosownych przypadkach również regionalnymi organami ds. konkurencji, a także dochodzenia sektorowe;
3. utrzymuje, że skuteczna polityka konkurencji musi uwzględniać szczególne warunki rynkowe odnoszące się do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw typu start-up oraz musi zapewniać ochronę praw pracowników i sprawiedliwy system podatkowy;
4. wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, aby nadały nadrzędną rolę wzmocnieniu jednolitego rynku po Brexicie przez zapewnienie pełnej zgodności z europejskim prawem ochrony konkurencji oraz dalsze zacieśnienie współpracy między państwami członkowskimi w kwestiach podatkowych; zauważa, że Brexit może negatywnie wpłynąć na unijną politykę konkurencji; podkreśla w szczególności ryzyko dublowania postępowań, co podniosłoby koszty administracyjne i opóźniło czynności w ramach postępowań przygotowawczych;
5. powtarza, że uczciwa konkurencja podatkowa jest niezbędna dla integralności jednolitego rynku UE, dlatego wszyscy uczestnicy rynku powinni płacić podatki w odpowiedniej wysokości, a podatki muszą być płacone w miejscu, w którym wypracowano zyski; podkreśla, że od czasu ujawnienia informacji Lux Leaks UE przyznała, iż w celu wzmocnienia uczciwej konkurencji na jednolitym rynku potrzebuje prostych i przejrzystych strategii i przepisów podatkowych, i stwierdziła też, że konieczne jest położenie kresu nieuczciwej konkurencji podatkowej (w tym nielegalnym korzyściom podatkowym) ze strony państw członkowskich, prowadzącej do pokusy nadużycia oraz dodatkowego obciążenia podatkowego uczciwych podatników i stanowiącej przeszkodę w rozwoju MŚP, również w przypadku, gdy nowe podmioty i MŚP prowadzące działalność tylko w jednym kraju są w gorszej sytuacji niż korporacje wielonarodowe, które mogą przenosić zyski lub stosować inne formy agresywnego planowania podatkowego za pośrednictwem rozmaitych decyzji i instrumentów, do których tylko one mają dostęp; podkreśla konieczność dokładnego zbadania wszystkich przypadków, w których podejrzewa się, że celem przedsiębiorstw wielonarodowych jest nielegalna optymalizacja fiskalna; jednocześnie z zadowoleniem przyjmuje dogłębne dochodzenia Komisji w sprawie praktyk antykonkurencyjnych, takich jak selektywne korzyści podatkowe, które mogą obejmować zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków, a także odnosi się przychylnie do niedawnych wyników dochodzeń wskazujących, że wybiórcze ulgi podatkowe stanowią w świetle prawa konkurencji UE niezgodną z prawem pomoc państwa; podkreśla konieczność zapewnienia Komisji szerokiego dostępu do informacji w celu wszczynania kolejnych dochodzeń w sprawach budzących podejrzenia; wzywa Komisję do opracowania jasnych wytycznych dotyczących podatkowej pomocy państwa, obejmującej też przypadki nieuczciwej konkurencji, a także

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

do pełnego wykorzystania uprawnień wynikających z unijnych reguł konkurencji do pomocy państwom członkowskim w skutecznej walce ze szkodliwymi praktykami podatkowymi; powtarza, że konieczne jest podjęcie większego wysiłku również w kwestii agresywnych praktyk podatkowych; podkreśla szczególne znaczenie wymienianych między organami podatkowymi państw członkowskich informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego i porozumieniach w zakresie cen transferowych; ubolewa, że państwa członkowskie odmawiają Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji dostępu do tych informacji; zaleca nasiloną wymianę informacji między organami krajowymi, a także apeluje do państw członkowskich o publikowanie informacji o indywidualnych interpretacjach prawa podatkowego i sugeruje w stosownych przypadkach przedstawienie tych informacji z rozbiciem na poszczególne regiony; uważa, że decyzje Komisji, które wskazują jasną metodykę obliczania wartości i nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej, jaką posiadają przedsiębiorstwa objęte nieprawidłowymi interpretacjami, stanowią dobrą podstawę prawną bardziej zaawansowanej konwergencji;

6. podkreśla, że korupcja w zamówieniach publicznych wpływa znacząco na europejską konkurencyjność, ponieważ zakłóca funkcjonowanie rynku; przypomina, że zamówienia publiczne należą do najbardziej narażonych na korupcję form działalności rządowej; podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich zamówienia finansowane przez UE niosą większe ryzyko korupcji niż zamówienia finansowane na szczeblu krajowym; przypomina o szeroko stosowanej praktyce specjalnego dostosowywania zaproszeń do składania ofert w celu ograniczenia konkurencji rynkowej; wzywa Komisję do kontynuowania starań, aby zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu środków unijnych i propagować rozliczalność w dziedzinie zamówień publicznych; wzywa do utworzenia Prokuratury Europejskiej posiadającej niezbędne uprawnienia w celu lepszego badania domniemyanych przestępstw przeciwko funduszom Unii;

7. podkreśla, że same postępowania w sprawie pomocy państwa nie położą na stałe kresu nieuczciwej konkurencji podatkowej w państwach członkowskich; zaleca zatem: ustanowienie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (pełnej CCCTB), która pomoże wyeliminować zakłócenia konkurencji i zagwarantuje, że żaden zysk nie opuści Unii Europejskiej nieopodatkowany; podawanie do wiadomości publicznej istotnych informacji na temat interpretacji podatkowych; przegląd dyrektywy w sprawie podatku VAT, aby zapobiec oszustwom; a także obowiązek publicznego ogłaszania przez duże przedsiębiorstwa wielonarodowe we wszystkich sektorach obrotów i zysków w podziale na poszczególne kraje; ponadto wzywa państwa członkowskie do zapewnienia większej przejrzystości w praktykach podatkowych oraz wzajemnych obowiązkach zgłaszania; podkreśla konieczność wdrożenia pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, zasad dotyczących wymiany informacji między państwami członkowskimi i mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania oszustw związanych z VAT, aby zapewnić uczciwą konkurencję;

8. jest zdania, że planowanie podatkowe może negatywnie wpływać na uczciwą konkurencję; z zadowoleniem przyjmuje wysunięte przez Komisję zalecenie dostosowania definicji „stałego miejsca prowadzenia działalności”, tak aby przedsiębiorstwa nie mogły sztucznie unikać opodatkowania w państwach członkowskich, w których prowadzą działalność gospodarczą; podkreśla, że definicja ta powinna także uwzględniać szczególną sytuację sektora cyfrowego, tak aby przedsiębiorstwa prowadzące działalność całkowicie zdematerializowaną były uznawane za posiadające stałe miejsce prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim, jeśli ich obecność na rynku cyfrowym tego państwa jest znacząca;

9. podkreśla potrzebę egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku także na szczeblu państw członkowskich oraz zajęcia się przypadkami naruszeń w celu przeciwdziałania fragmentacji jednolitego rynku;

10. wzywa do udoskonalenia punktu kompleksowej obsługi w oparciu o dotychczasowe doświadczenia małych punktów kompleksowej obsługi w zakresie produktów cyfrowych; zauważa, że nawet po wprowadzeniu małych punktów kompleksowej obsługi małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa mogą nadal borykać się ze znacznym obciążeniem administracyjnym;

11. podkreśla potrzebę dalszego wzmocnienia jednolitego rynku poprzez usunięcie pozostałych barier i przeszkód;

12. przypomina Komisji, że w celu sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku UE konieczne jest umożliwienie władzom krajowym i regionalnym interwencji w sytuacjach wynikających z ograniczeń geograficznych, które zmniejszają zdolność rynku do rozwoju w wymiarze zarówno gospodarczym, jak i społecznym;

13. kładzie nacisk na potrzebę walki z dumpingiem podatkowym i społecznym, nadużyciami w planowaniu podatkowym i uchylaniem się od opodatkowania w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na całym jednolitym rynku;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

14. apeluje do Komisji o ukończenie wdrażania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, o zapewnienie pełnej przejrzystości przepływów finansowych między podmiotami zarządzającymi infrastrukturą a przedsiębiorstwami kolejowymi oraz o sprawdzenie, czy każde państwo członkowskie ma silny i niezależny krajowy organ regulacyjny;
15. wzywa Radę do niezwłocznego przyjęcia wniosku Komisji w sprawie harmonizacji wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB);
16. uznaje, że przystąpienie do strefy euro państw członkowskich, które do tej pory nie przyjęły wspólnej waluty, wzmocniłoby wolną konkurencję na rynku wewnętrznym;

Jednolity rynek cyfrowy

17. przyjmuje z zadowoleniem strategię Komisji dotyczącą jednolitego rynku cyfrowego i podkreśla istotną rolę polityki konkurencji w urzeczywistnieniu jednolitego rynku cyfrowego; popiera też starania Komisji polegające na zapewnieniu pełnego zastosowania unijnej polityki konkurencji do jednolitego rynku cyfrowego, gdyż konkurencja zapewnia konsumentom nie tylko większy wybór, ale zapewni również równe warunki działania, oraz ubolewa nad tym, że aktualny brak europejskich ram cyfrowych unaoczniał fakt, że do tej pory nie udało się pogodzić interesów dużych i małych usługodawców; podkreśla, że tradycyjne rynkowe modele polityki konkurencji często nie prowadzą do osiągnięcia zamierzonych celów przez jednolity rynek cyfrowy; apeluje o wzięcie w większym stopniu pod uwagę nowych modeli biznesowych wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa cyfrowe; powtarza, że zunifikowany jednolity rynek cyfrowy mógłby stworzyć setki tysięcy nowych miejsc pracy i wnieść 415 mld EUR rocznie do gospodarki UE;
18. podkreśla, że aby zachować wiarygodność strategii jednolitego rynku cyfrowego, Komisja powinna starannie zakończyć wszystkie inne trwające postępowania antymonopolowe, bez szkody dla jakości; domaga się przyspieszenia tych postępowania, aby umożliwić jak najszybsze osiągnięcie wyników; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń wysłane przez Komisję w sprawie usługi porównywania zakupów oraz pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w sprawie systemu Android; apeluje do Komisji, aby w dalszym ciągu z determinacją dążyła do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości zidentyfikowanych podczas swoich dochodzeń, w tym także w odniesieniu do innych obszarów nieobiektywnego wyszukiwania (hotele, wyszukiwania lokalne, loty), aby zagwarantować równe warunki działania dla wszystkich uczestników rynku cyfrowego; wzywa do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie dominujących platform rezerwacji hoteli;
19. z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez Komisję badanie sektora handlu elektronicznego, którego wstępne wyniki pozwalają wskazać w tym sektorze pewne praktyki handlowe, które mogłyby ograniczyć konkurencję w internecie; z zadowoleniem przyjmuje też zaangażowanie Komisji w kwestię europejskiego jednolitego rynku cyfrowego oraz jej wniosek w sprawie blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji ze względu na przynależność państwową klientów oraz ich miejsce zamieszkania; wzywa Komisję do podjęcia ambitnych działań na rzecz wyeliminowania nielegalnych przeszkód dla konkurencji w internecie w celu zapewnienia unijnym konsumentom wolnych od ograniczeń internetowych zakupów u sprzedawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim; uważa zatem, że potrzebne są ukierunkowane działania, aby poprawić dostęp do towarów i usług, zwłaszcza przez eliminację nieuzasadnionych praktyk blokowania geograficznego oraz nieuczciwej dyskryminacji cenowej ze względu na położenie geograficzne lub przynależność państwową, które często skutkują tworzeniem monopolu oraz sięganiem przez konsumentów po nielegalne treści; wzywa też do umożliwienia znakowania stron internetowych na szczeblu europejskim, aby zagwarantować obecność i jakość oferowanych usług i produktów w celu zapewnienia jeszcze wyższego poziomu uczciwej konkurencji, a także wzmocnienia ochrony konsumentów;
20. uważa, że zwiększenie udziału małych i średnich przedsiębiorstw powinno odgrywać zasadniczą rolę w działaniach promujących zunifikowany jednolity rynek cyfrowy, i podkreśla potrzebę oceny potencjalnego wpływu każdej inicjatywy, w szczególności inicjatyw mających na celu promowanie handlu elektronicznego i wyjaśnienie statusu stałego przedsiębiorstwa sektora cyfrowego, na zdolność MŚP do korzystania z jednolitego rynku cyfrowego;
21. przypomina, że neutralność sieci ma nadrzędne znaczenie dla zapewnienia braku dyskryminacji między usługami internetowymi oraz pełnego zagwarantowania konkurencji (przy czym „neutralność sieci” oznacza zasadę równego traktowania całego ruchu internetowego, bez dyskryminacji, ograniczeń lub zakłóceń, niezależnie od nadawcy, odbiorcy, rodzaju, treści, urządzenia, usługi lub aplikacji);

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

22. podkreśla rosnącą obecność nowych przedsiębiorstw – obok już istniejących podmiotów – obecnych na rynku cyfrowym, w szczególności aplikacji internetowych i na telefony komórkowe, która otworzyła dla konsumentów nowe kanały pozwalające znajdować, porównywać i wybierać towary i usługi na jednolitym rynku, co doprowadziło do powstania grupy poinformowanych konsumentów dążących do dokonywania świadomych wyborów w oparciu o osobiste potrzeby i cele;

23. podkreśla, że gospodarka dzielenia się przynosi konsumentom UE wiele innowacyjnych produktów i usług; podkreśla, że platformy gospodarki dzielenia się wprowadziły pomysł, by rzucić wyzwanie zasiedziałym, dominującym graczom w celu stworzenia bardziej konkurencyjnego otoczenia tak dla konsumentów, jak dla przedsiębiorstw; przypomina, że oprócz podatków, ram administracyjnych i kwestii bezpieczeństwa Komisja powinna również przeanalizować aspekty dotyczące konkurencyjności oraz usuwać przeszkody, jakie napotykają przedsiębiorstwa wchodzące na rynek, w celu stworzenia równych warunków konkurencji; podkreśla, że ten typ gospodarki ustanowiono już kilka lat temu, a ze względu na spójność prawną wszelkie spory należałoby rozwiązywać na szczeblu UE, zgodnie z zasadą pomocniczości; podkreśla konieczność zagwarantowania w ramach jednolitego rynku cyfrowego wysokiego poziomu ochrony konsumentów i danych osobowych; wzywa Komisję do stworzenia instrumentów niezbędnych do tego, by rozliczne formy i odmiany gospodarki dzielenia się mogły otrzymać wsparcie na szczeblu UE, a także w poszczególnych państwach członkowskich, zostać wdrożone, zyskać wiarygodność i zdobyć zaufanie, oraz stwierdza, że takie liberalne i wspomagające ramy regulacyjne nie doprowadzą do zakłóceń konkurencji; zwraca się do Komisji, aby ponownie zajęła się tymi kwestiami, tak aby w ustanowionych ramach prawnych korzyści dla społeczeństwa płynące z tych modeli biznesowych stały się rzeczywiste i wymierne;

24. wzywa Komisję, by kompleksowo sprawdziła skuteczność dostępnych instrumentów z zakresu prawa konkurencji w erze cyfrowej i ewentualnie je udoskonaliła;

25. podkreśla, że w szczególności w tak dynamicznym sektorze jak gospodarka cyfrowa absolutnie kluczowe jest szybkie doprowadzanie do końca postępowań z zakresu prawa konkurencji, tak aby nadużycie pozycji dominującej nie mogło prowadzić do zaburzeń rynku;

26. wzywa Komisję, by wzięła pod uwagę rosnącą konwergencję na rynkach cyfrowych, zrównując porównywalne usługi, takie jak komunikatory internetowe, z równoważnymi usługami sektora telekomunikacji ogólnej;

27. z zadowoleniem przyjmuje dochodzenia Komisji w sprawie niektórych praktyk antykonkurencyjnych stosowanych przez szereg przedsiębiorstw, w szczególności gigantów internetowych i telekomunikacyjnych oraz inne spółki medialne, studia filmowe oraz dystrybutorów telewizyjnych; wzywa Komisję do przyspieszenia wszystkich procedur przeciwko antykonkurencyjnym zachowaniom stanowiącym naruszenie unijnych przepisów antymonopolowych;

28. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji w sprawie odzyskania wierzycielności od firmy Apple korzystającej z pomocy państwa, co stanowi kamień milowy w zakresie przeciwdziałania nielegalnej pomocy państwa w formie korzyści podatkowych; przypomina jednak, że UE potrzebuje bardziej rygorystycznego prawodawstwa w dziedzinie interpretacji prawa podatkowego, ustanawiającego też skuteczny system oraz mechanizm ściągania wierzycielności na rzecz unijnego budżetu zasobów własnych; wzywa Komisję do korygowania wszelkich naruszeń w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na całym jednolitym rynku;

29. zachęca Komisję do przedstawienia strategii regulacyjnej uwzględniającej konwergencję technologiczną, a w szczególności mnogość platform; przypomina, że w tym celu regulacje sektorowe ex ante muszą godzić ze sobą obronę pluralizmu, wolność słowa, ochronę danych osobowych, ochronę autonomii i swobody wyboru konsumenta oraz propagowanie w Europie w równym stopniu ofert konkurencyjnych i ofert o charakterze konwergencyjnym wśród europejskich liderów w dziedzinie konkurencji międzynarodowej; apeluje o skorygowanie nierówności układu sił i złagodzenie sytuacji zależności między podmiotami gospodarczymi w celu sprawiedliwego podziału wartości;

30. z zadowoleniem przyjmuje większe uwzględnienie efektów sieciowych oraz akumulacji i analizy danych przy ustalaniu pozycji rynkowej na rynkach cyfrowych; uważa, że dane odgrywają dużą rolę w gospodarce cyfrowej i dlatego muszą zostać uwzględnione w ocenie z punktu widzenia prawa konkurencji;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

31. uważa, że konkurencja w sektorach telekomunikacji i wyszukiwania w internecie jest niezbędna nie tylko jako czynnik stymulujący innowacyjność i inwestycje w sieci i w gospodarkę cyfrową, ale również sprzyjający przystępności cenowej i zwiększający paletę usług, spośród których mogą wybierać konsumenci; wzywa zatem Komisję do ochrony konkurencji w tych sektorach, również jeśli chodzi o usługi internetowe i przydział częstotliwości; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście zamiar Komisji, aby przy stosowaniu wytycznych dotyczących pomocy państwa dla sieci szerokopasmowych należycie uwzględnić cele strategiczne pakietu telekomunikacyjnego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji w sprawie zatrzymania połączenia operatorów sieci telefonii komórkowej O2 i Three w Zjednoczonym Królestwie z korzyścią dla europejskich konsumentów; podkreśla znaczenie stosowania europejskiego kodeksu łączności elektronicznej oraz wzmocnienia sieci połączeń w całej UE;
32. uważa, że likwidacja opłat roamingowych w UE nie jest wystarczająca i że należy uregulować też połączenia wewnątrzunijne na takim samym poziomie, co rozmowy lokalne; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie uregulowania połączeń wewnątrzunijnych;
33. uważa, że działania w kierunku zakończenia opłat konsumenckich za roaming w UE są w dłuższej perspektywie niewystarczające, jeżeli jednolity rynek ma się jeszcze bardziej pogłębić, i należy też tworzyć zachęty do tego, aby połączenia wewnątrzunijne były na takim samym poziomie co rozmowy lokalne poprzez ułatwianie inwestycji w sieć w pełni europejską lub we wspólne sieci; wzywa Komisję, aby przeprowadziła dogłębne konsultacje z operatorami sieci i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, dotyczące tego, w jaki sposób doprowadzić do obniżenia stawek za połączenia wewnątrzunijne do poziomu lokalnych połączeń w najbardziej efektywny sposób, który jednocześnie zachęci do inwestycji i zabezpieczy globalną konkurencyjność i innowacje;
34. wzywa Komisję do wykorzystania swojej polityki i instrumentów finansowych oraz promowania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w celu wspierania inwestycji w różne sektory tradycyjne oraz MŚP, które pozostają w tyle za cyfrową rewolucją przemysłową;
35. podkreśla, że Unia Europejska powinna zachęcać do innowacji wszystkie przedsiębiorstwa (takie jak przedsiębiorstwa z dominującym udziałem w rynku, jak też przedsiębiorstwa typu start-up);
36. wzywa Komisję do okazania takiej samej stanowczości w prowadzeniu i w rezultatach trwającego postępowania wyjaśniającego przeciwko przedsiębiorstwu McDonald's;

Pomoc państwa

37. z zadowoleniem przyjmuje przegląd zasad pomocy państwa i sugeruje przesyłanie specjalnego rocznego sprawozdania Parlamentowi; przypomina państwom członkowskim, że celem było lepsze ukierunkowanie środków pomocowych na rzecz długoterminowego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz tworzenie miejsc pracy dobrej jakości i spójność społeczna, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania i swobodnego funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej; podkreśla, że na państwach członkowskich spoczywa zwiększona odpowiedzialność w przypadkach udzielania pomocy bez uprzedniego zgłoszenia jej do Komisji; zaznacza, że Komisja powinna udostępnić wystarczającą podstawę prawną w zakresie pomocy państwa, aby wzmocnić turystykę jako ważny czynnik gospodarczy w UE, oraz że w związku z tym finansowanie publicznych organizacji turystycznych powinno podlegać ogólnym kryteriom wyłączenia w ramach ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych; apeluje do Komisji o kontrolę wszelkich transakcji przeprowadzanych przez dane państwo członkowskie w ostatniej chwili, bez względu na naciski polityczne wywierane przez to państwo; przypomina również Komisji o konieczności zapobieżenia działaniu w złej wierze ze strony niektórych rządów w przypadku niewłaściwego wydatkowania przez nie funduszy UE;
38. podkreśla, że zachęta państwa lub zachęta regionalna jest jednym z narzędzi politycznych, pozwalającym zagwarantować usługi o zasadniczym znaczeniu dla wsparcia warunków gospodarczych i społecznych na obszarach odosobnionych, oddalonych lub peryferyjnych oraz wyspiarskich na terenie Unii, jednak należy uwzględnić także zgromadzone doświadczenia, w związku z czym interwencje takie nie powinny być sprzeczne z zasadami jednolitego rynku; podkreśla, że jakość sieci połączeń obszarów peryferyjnych i wyspiarskich również ma zasadnicze znaczenie, i z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie do ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych przepisów o pomocy społecznej na transport dla mieszkańców regionów najbardziej oddalonych, w których stwierdzono problemy z jakością sieci połączeń; zwraca się do Komisji, aby podczas bieżącego przeglądu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych w pełni uwzględniła specyfikę europejskich regionów najbardziej oddalonych, określoną w art. 349 TFUE, z uwagi na okoliczność, że jakość sieci połączeń jest bardzo istotna dla lokalnych MŚP w regionach najbardziej oddalonych, a także z najmniejszym prawdopodobieństwem wpłynie na konkurencję na rynku wewnętrznym;
39. z zadowoleniem przyjmuje zawiadomienie Komisji w sprawie definicji pomocy państwa, będące częścią inicjatywy na rzecz modernizacji pomocy państwa; uznaje korzyści wynikające z uproszczonych zasad, gwarantujących pewność zarówno organom publicznym, jak i przedsiębiorstwom; apeluje jednocześnie do Komisji o bardziej skrupulatną kontrolę niedozwolonej pomocy państwa, która ma znaczny negatywny wpływ na jednolity rynek;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

40. apeluje do Komisji o jak najszybsze wdrożenie wytycznych dotyczących pojęcia pomocy państwa w świetle ważnych zmian w orzecznictwie i praktyce stosowania prawa, w celu zapewnienia pewności i przewidywalności prawa;
41. wzywa Komisję do opracowania planu działań dla mniejszej kwotowo, lecz lepiej ulokowanej pomocy państwa, mającego na celu otwarcie możliwości zmniejszenia pomocy państwa poprzez niższe podatki i stymulującego tym samym powstawanie nowych przedsiębiorstw i uczciwej konkurencji zamiast wspierania starych struktur i zasiedziałych podmiotów;
42. podkreśla, że w przypadkach wykorzystywania pomocy państwa do promowania usług świadczonych w interesie ogólnym najważniejszą rzeczą jest wyciągnięcie korzyści przez konsumentów i obywateli, a nie przez poszczególne spółki czy podmioty publiczne;
43. apeluje do Komisji o skrupulatne monitorowanie renacjonalizacji przedsiębiorstw pożytku publicznego w państwach członkowskich UE i zapobieganie udzielaniu nielegalnej pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usługi publicznej;
44. apeluje do Komisji, aby w międzynarodowych organizacjach zajmujących się konkurencją, takich jak Międzynarodowa Sieć Konkurencji, dążyła do harmonizacji definicji pomocy państwa;
45. w celu uzyskania właściwego funkcjonowania unii energetycznej i uniknięcia nieprzestrzegania zasad pomocy państwa oraz nieprawidłowego wykorzystania funduszy UE, podkreśla konieczność rygorystycznego monitorowania i pogłębionego badania wszystkich przypadków pomocy państwa i nieprawidłowości w zakresie zamówień publicznych związanych z inwestycjami energetycznymi i środowiskowymi, takich jak kontrowersyjny projekt rozbudowy węgierskiej elektrowni jądrowej w Paksie;
46. podkreśla – jak już po raz szósty stwierdziła Komisja w rocznym sprawozdaniu dotyczącym konkurencji – że tymczasowa pomoc państwa udzielona sektorowi finansowemu finansowego została uznana za konieczną w celu stabilizacji globalnego systemu, jednak po utworzeniu unii bankowej musi ona zostać szybko ograniczona lub całkowicie zlikwidowana i poddana kontroli najszybciej jak to możliwe; apeluje do Komisji i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) o zagwarantowanie stosowania w spójny sposób na całym jednolitym rynku całego prawodawstwa z zakresu ochrony konsumenta, takiego jak dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych lub dyrektywa w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, oraz zwraca się do Komisji i ESMA o zadbanie o to, by przy wdrażaniu tego prawodawstwa nie nastąpił arbitraż regulacyjny; apeluje do Komisji, by rozważyła możliwość uzależnienia pomocy państwa dla banków od warunków, na jakich udzielają one kredytów MŚP;
47. przypomina swoje stanowisko w odniesieniu do bieżącego postępowania Komisji dotyczącego aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego / unikania podwójnego opodatkowania, które okazały się korzystne dla sektora bankowego w szeregu państw członkowskich; jest zdania, że należy zezwolić wstecz na posiadanie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego / unikania podwójnego opodatkowania na podstawie postanowień o pomocy państwa, jeśli są one powiązane z konkretnymi warunkami dotyczącymi celów finansowania w gospodarce realnej;
48. ubolewa, że Komisja nie podjęła działań przeciwko nadużyciom popełnionym przy restrukturyzacji prywatnych banków, w tym przeciwko nadużyciom dotyczącym drobnych deponentów i drobnych posiadaczy instrumentów finansowych, takich jak udziały uprzywilejowane, które w wielu przypadkach były wprowadzane na rynek bez zachowania pełnej zgodności z prawem UE; apeluje do Komisji o zajęcie się problemem szerokich skutków niewłaściwej sprzedaży produktów finansowych, wykrytym w trakcie restrukturyzacji banków dotkniętych kryzysem gospodarczym;
49. przypomina o swoim wniosku skierowanym do Komisji o zbadanie, czy sektor bankowy korzysta od początku kryzysu z niejawnych dotacji oraz pomocy państwa w formie niestandardowej pomocy na utrzymanie płynności finansowej;
50. odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy wykrył błędy w pomocy państwa w około jednej piątej skontrolowanych przez siebie projektów współfinansowanych z programów spójności i uznanych za mające znaczenie dla pomocy państwa w badanym okresie 2010–2014 ⁽¹⁾; odnotowuje, że jedną trzecią tych błędów oceniono jako mające skutki finansowe i że uważa się, iż przyczyniły się one do poziomu błędów w polityce spójności; uważa w związku z tym, że pozostaje wiele do zrobienia w zakresie zwalczania nieprzestrzegania zasad pomocy państwa w polityce spójności; uważa, że szczególnie potrzebna jest poprawa znajomości zasad pomocy państwa w krajach-beneficjentach w celu unikania błędów popełnianych

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 24/2016: „Należy dołożyć starań, by szerzyć wiedzę na temat zasad pomocy przyznawanej przez państwa w obszarze polityki spójności i egzekwować ich przestrzeganie” – http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STATE_AIDS_PL.pdf

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

w dobrej wierze, a także dla poprawy ewidencjonowania nieprawidłowości z myślą o lepszym oglądzie tej problematyki;

51. uważa, że na szczeblu lokalnym i krajowym konieczne jest lepsze zrozumienie klasyfikowania nielegalnej pomocy państwa; z zadowoleniem przyjmuje ostateczne decyzje Komisji, w których wyjaśniono, jakie publiczne środki wsparcia mogą zostać przyjęte przez państwa członkowskie bez przeprowadzania przez Komisję oceny pomocy państwa; uważa, że decyzje te stanowią pomocne wskazówki orientacyjne dla projektów lokalnych i gminnych, zmniejszają obciążenia administracyjne, a jednocześnie zwiększają pewność prawa;

52. wzywa Komisję do dokonania weryfikacji wykładni właściwych przepisów prawa konkurencji w odniesieniu do dyrektywy w sprawie gwarantowania depozytów, aby przewidziane przez europejskiego prawodawcę instrumenty wczesnej stabilizacji mogły faktycznie zostać zastosowane;

53. podkreśla znaczenie postępowań prowadzonych przez Komisję w dziedzinie podatkowej pomocy państwa, zapewniających niezbędne wsparcie europejskiej i międzynarodowej agendzie podatkowej, w szczególności w ramach walki z agresywnym planowaniem podatkowym;

54. apeluje do Komisji o przydzielenie większych zasobów na postępowania w sprawie interpretacji prawa podatkowego, które rodzą obawy w odniesieniu do pomocy państwa, oraz o podejście do takich postępowań w systematyczny sposób; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nieprzejrzyste interpretacje prawa podatkowego wydawane przez niektóre państwa członkowskie na korzyść określonych przedsiębiorstw wielonarodowych zostały uznane przez Komisję za nielegalną pomoc państwa z racji zakłócania konkurencji na rynku wewnętrznym; z zadowoleniem przyjmuje też rosnącą świadomość wzajemnych powiązań między polityką podatkową i praktykami administracyjnymi w dziedzinie opodatkowania z jednej strony, a polityką konkurencji z drugiej strony; apeluje do Komisji o publikację zestawienia najważniejszych interpretacji prawa podatkowego uzgodnionych w roku poprzednim, w oparciu o informacje zawarte w bezpiecznym centralnym rejestrze, obejmującego co najmniej opis zagadnień poruszonych w danej interpretacji prawa podatkowego oraz opis kryteriów zastosowanych w celu określenia uprzedniego porozumienia cenowego, a także identyfikację państw członkowskich, których sytuacja ta z największym prawdopodobieństwem dotyczy;

Prawo antymonopolowe, postępowanie w przypadku karteli oraz kontrola łączenia przedsiębiorstw

55. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz opracowania wskazówek dotyczących jej procedur, a także jej stałą ocenę ram prawnych UE;

56. podkreśla znaczenie rozbijania karteli w interesie europejskich obywateli i europejskich przedsiębiorstw, w szczególności MŚP; zachęca Komisję do upraszczania procedur administracyjnych w tym zakresie w celu przyspieszenia postępowań;

57. jest zdania, że planowane połączenia największych na świecie przedsiębiorstw rolno-chemicznych i nasiennych doprowadzą do zagrożenia wzrostem cen nasion i mniejszym wyborem odmian przystosowanych do warunków rolno-ekologicznych; podkreśla, że gdyby te połączenia doszły do skutku, 61 % światowego rynku nasion i 65 % światowego rynku środków ochrony roślin byłoby kontrolowane przez zaledwie trzy przedsiębiorstwa;

58. apeluje do Komisji o intensyfikację działań na poziomie globalnym, w celu zadbania o to, aby zasady konkurencji państw trzecich nie kolidowały z przepisami UE ze szkodą dla europejskich przedsiębiorstw;

59. wzywa Komisję do kontynuacji silnego i skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących karteli we wszystkich przypadkach, w których Komisja posiada wystarczające dowody naruszenia prawa; przypomina, że polityka konkurencji umożliwia konkurentom współpracę w dziedzinie innowacji, tak aby współpraca ta nie była nadużywana do celów antykonkurencyjnych; odnotowuje pięć zeszłorocznych decyzji w sprawie kar finansowych opiewających w sumie na kwotę ok. 365 mln EUR, udokumentowanych w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym jej sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji za rok 2015;

60. jest zdania, że obowiązujące przepisy przewidujące grzywny za naruszenia mogłyby zostać uzupełnione o bardziej surowe kary stosowane wobec odpowiedzialnych podmiotów; wzywa Komisję, aby rozważyła możliwość uzupełnienia grzywnien w sprawach kartelowych sankcjami osobistymi nakładanymi na decydentów przedsiębiorstwa, jak również indywidualnymi karami dla pracowników odpowiedzialnych za faktyczne doprowadzenie przedsiębiorstwa do naruszenia prawa konkurencji – Komisja powinna mieć w związku z tym możliwość zastosowania w razie potrzeby środków takich jak zakaz pełnienia funkcji kierowniczych lub osobiste kary pieniężne;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

61. uważa, że stosowanie coraz wyższych kar jako jedyne instrumentu ochrony konkurencji może być zbyt słabe; podkreśla, że polityka nakładania wysokich grzywien nie powinna być stosowana jako alternatywny mechanizm finansowania budżetu; opowiada się za metodą „kija i marchewki”, w ramach której przewiduje się kary służące skutecznemu odstraszaniu zwłaszcza sprawców wielokrotnych wykroczeń, a jednocześnie zachęca się do przestrzegania przepisów;

62. zauważa, że liczba zgłoszonych połączeń przedsiębiorstw znacznie wzrosła w 2015 r.; zwraca się w związku z tym z apelem o wyposażenie odpowiednich służb w niezbędne zasoby (poprzez wewnętrzną realokację personelu) umożliwiające im dalsze skuteczne radzenie sobie z tą sytuacją;

63. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęte niedawno przez Komisję konsultacje dotyczące określonych proceduralnych i prawnych aspektów sprawowanej przez UE kontroli łączenia przedsiębiorstw; wzywa Komisję, by w ramach planowanej reformy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw dokładnie sprawdziła, czy obecna praktyka oceniania wystarczająco uwzględnia okoliczności na rynkach cyfrowych oraz umiędzynarodowienie rynków; jest zdania, że przede wszystkim w gospodarce cyfrowej należy dostosować kryteria selekcji do oceny łączenia przedsiębiorstw;

64. podziela obawy dotyczące bieżących negocjacji w sprawie połączenia spółek Bayer AG i Monsanto Company Inc.; zwraca uwagę na fakt, że planowane połączenie – gdyby zezwolono na jego realizację – stworzyłyby potencjalny europejski i światowy oligopol; podkreśla, że połączenie to może poskutkować monopolem na rynkach nasion i pestycydów, które są ważne dla sektora rolnictwa; zwraca się w związku z tym do Komisji o dostarczenie oceny skutków ex-ante tego połączenia i domaga się jasnego oglądu na harmonogram Komisji;

65. uważa, że konieczne jest uwzględnienie ceny kupna jako kryterium selekcji do unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw, ponieważ połączenia przedsiębiorstw na rynkach cyfrowych unaocznily, że zorientowane na obroty progi selekcji nie są wystarczające;

66. zachęca Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego ustanawiającego europejskie ramy koordynacji krajowych organów ds. konkurencji w zakresie kontroli łączenia przedsiębiorstw;

67. ponownie wzywa Komisję do dokładnej kontroli transpozycji przez państwa członkowskie dyrektywy 2014/104/UE w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji; zwraca uwagę, że dyrektywa ta musi zostać należycie przetransponowana do prawa krajowego do dnia 27 grudnia 2016 r.; ubolewa, że jak dotąd transpozycja przebiega powoli i wiele państw członkowskich nie przedłożyło do dzisiaj projektu ustawy; wzywa Komisję jako strażniczkę traktatów do przypomnienia państwom członkowskim o ich obowiązku;

Aspekty sektorowe

68. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję strategię ramową na rzecz stabilnej unii energetycznej z perspektywiczną polityką w kwestii zmiany klimatu i zgadza się z zawartymi w niej pięcioma współzależnymi wymiarami polityki; podkreśla, że decyzje dotyczące koszyka energetycznego należą do państw członkowskich;

69. wyraża zadowolenie z różnych dochodzeń antymonopolowych – zwłaszcza tych prowadzonych w stosunku do Gazpromu i Bułgargazu – które mają na celu zapewnienie integracji rynku w ramach unii energetycznej; wyraża jednak ubolewanie z powodu praktyk niektórych państw członkowskich polegających na zakupie gazu za pośrednictwem spółek typu offshore, co jest typowym przykładem unikania opodatkowania i działaniem sprzecznym ze sprawnie funkcjonującą unią energetyczną; podkreśla również znaczenie zapobiegania tworzeniu struktur rynkowych, które mogłyby zakłócać skuteczną konkurencję w sektorze energetycznym;

70. odnotowuje starania Komisji na rzecz promowania integracji rynkowej odnawialnych źródeł energii w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji; podkreśla jednak prawnie wiążące zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie na konferencji klimatycznej COP21, które nie mogą zostać spełnione bez konkretnych (państwowych) środków w zakresie wspierania i finansowania produkcji oraz wykorzystania energii odnawialnej;

71. podkreśla, że europejska polityka konkurencji ma wielki potencjał w zakresie propagowania wyższych standardów środowiskowych i społecznych; odnotowuje z ubolewaniem, że rząd węgierski zakłóca konkurencję w sektorze energii ze źródeł odnawialnych, nakładając wysokie podatki i uniemożliwiając stosowanie efektywnych energetycznie i odnawialnych technologii energetycznych; apeluje do Komisji o kontynuowanie wsparcia dla korzystania z energii ze źródeł odnawialnych w Europie w celu osiągnięcia celów środowiskowych ustanowionych w dziesięcioletniej strategii na rzecz wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej „Europa 2020”; zwraca się do Komisji o kontynuowanie wsparcia dla włączania wymogów środowiskowych, społecznych i w zakresie pracy do procedur udzielania zamówień publicznych;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

72. wzywa Komisję do gruntownego przeglądu rozporządzenia Komisji (UE) nr 267/2010 w sprawie wyłączenia niektórych porozumień dotyczących sektora ubezpieczeniowego, ponieważ wymiana informacji niezbędnych do oceny ryzyka i wspólnego zabezpieczenia ryzyka poprawia warunki pewności prawa i konkurencyjności, w jakich działa sektor, ułatwiając wchodzenie na rynek nowych przedsiębiorstw oraz poszerzając możliwości wyboru dla konsumentów i poprawiając warunki gospodarcze;

73. wskazuje na potrzebę rozróżniania, na poziomie koncepcji i na poziomie polityki, przepisów z dziedziny ochrony konkurencji i polityki społecznej poszczególnych państw członkowskich; stwierdza, że obowiązkiem każdego rządu jest interweniowanie w celu zapobieżenia ubóstwu energetycznemu obywateli;

74. wzywa Komisję i państwa członkowskie do obniżenia podatków od produktów energetycznych i wprowadzenia skutecznych środków na rzecz zwalczania ubóstwa energetycznego;

75. przypomina, że system energetyczny stanowi infrastrukturę sieciową wymagającą szczególnego traktowania, w sposób pozwalający na własną produkcję energii i sprzyjający takiej produkcji;

76. odnotowuje, że istniejące monopole państwowe, takie jak monopole w dziedzinie gier hazardowych, mogą prowadzić do nieuczciwych i antykonkurencyjnych praktyk; zwraca uwagę na ryzyko, że przez udzielanie pozwoleń bez przetargu na koncesję lub w drodze nieprzejrzystych i wątpliwych przetargów rządy państw członkowskich mają możliwość faworyzowania niektórych przedsiębiorstw względem innych, a zatem mogą tworzyć wysoce antykonkurencyjne środowisko; apeluje do Komisji o skrupulatne monitorowanie istniejących monopoli państwowych i legalności przetargów na koncesje, w celu zapobiegania nadmiernemu zakłócaniu konkurencji;

77. apeluje do Komisji o zaproponowanie zmian do rozporządzenia (WE) nr 261/2004 w celu zapewnienia takiej samej ochrony osób podróżujących transportem lotniczym w lotach z państw trzecich, niezależnie od tego, czy przewoźnik jest z UE czy spoza UE;

78. przypomina, że art. 42 TFUE przyznaje sektorowi rolnemu szczególny status w odniesieniu do prawa konkurencji, co potwierdzono w trakcie ostatniej reformy WPR poprzez umożliwienie szeregu odstępstw i wyjątków od postanowień art. 101 TFUE; jest zdania, że obecny kryzys w sektorze rolnictwa pogarsza i tak już słabą pozycję rolników w łańcuchu dostaw żywności;

79. uważa, że działania zbiorowe prowadzone przez organizacje producentów i ich stowarzyszenia, takie jak planowanie produkcji, negocjowanie sprzedaży i w stosownych przypadkach negocjowanie warunków umowy, są konieczne do osiągnięcia celów WPR określonych w art. 39 TFUE, a zatem powinny zasadniczo korzystać z domniemania zgodności zgodnie z art. 101 TFUE; zauważa, że obecnie przysługujących odstępstw nie wykorzystuje się w pełni, a brak jasności tych odstępstw, trudności z ich wdrażaniem oraz brak jednolitego ich stosowania przez krajowe organy ochrony konkurencji nie daje rolnikom i zrzeszającym ich organizacjom wystarczającej pewności prawnej, co uniemożliwia ich samoorganizację oraz podważa sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego; w związku z tym wzywa Komisję do poprawy dostępnych narzędzi poprzez zadbanie o lepsze uwzględnianie specyfiki sektora rolnego w polityce konkurencji oraz odpowiednie wyjaśnianie zakresu ogólnych odstępstw przyznanym rolnictwu, szczegółowych przepisów dla sektora mleczarskiego, oliwy z oliwek, wołowiny i cielęciny oraz sektorów roślin uprawnych, a także indywidualnych wyłączeń na mocy art. 101 ust. 3 TFUE;

80. wzywa Komisję do zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności, które negatywnie wpływają na rolników i konsumentów, oraz do podjęcia wiążących działań regulacyjnych na szczeblu UE przeciwko takim praktykom; wzywa Komisję i krajowe organy ds. konkurencji, aby odpowiedziały na obawy podnoszone w związku z łącznym wpływem, jaki jest wywierany na wcześniejszych etapach łańcucha dostaw żywności oraz na detalistów i konsumentów przez szybką koncentrację sektora dystrybucji na poziomie krajowym oraz rozwój sojuszy największych dystrybutorów na szczeblu międzynarodowym i europejskim; stwierdza, że takie zmiany strukturalne mogą doprowadzić do zmienności cen i spadku dochodów rolników oraz budzą obawy dotyczące potencjalnych dostosowań strategicznych, ograniczenia konkurencji oraz obniżenia marż umożliwiających inwestowanie w innowacyjne rozwiązania w łańcuchu dostaw żywności;

81. podkreśla, że polityka konkurencji broni interesów konsumentów, ale nie uwzględnia interesów producentów rolnych; podkreśla, że polityka konkurencji musi traktować obronę interesów producentów rolnych jako równie ważny element co interesy konsumentów, zapewniając równe warunki konkurencji i dostępu do rynku wewnętrznego w celu promowania inwestycji, zatrudnienia, innowacji, rentowności przedsiębiorstw rolnych oraz zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w UE;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

82. podkreśla, że pojęcia „uczciwej ceny” nie należy postrzegać jako najniższej możliwej ceny dla konsumenta, lecz jako cenę rozsądną i zapewniającą godziwe wynagrodzenie wszystkim podmiotom w łańcuchu dostaw żywności;

83. zwraca się do Komisji, aby przedstawiła Parlamentowi i Radzie sprawozdanie z wykorzystywania istniejących zwolnień przez rolników w różnych państwach członkowskich na mocy art. 225 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, a także aby odpowiednio wyjaśniła zakres tych odstępstw, jak również indywidualnych zwolnień z zasad konkurencji na mocy art. 101 ust. 3 TFUE; wzywa Komisję do wyjaśnienia w szczególności, czy umowy o zrównoważonym charakterze, które są zawierane w łańcuchu dostaw żywności w celu zaspokojenia wymagań społecznych i których środki wykraczają poza wymogi ustawowe, mogą być wyłączone spod prawa konkurencji, jeżeli przyczyniają się do poprawy produkcji i promowania innowacji, przynosząc jednocześnie korzyści konsumentom;

84. wzywa Komisję do przyjęcia szerszego podejścia przy określaniu „pozycji dominującej” i nadużywania takiej pozycji przez jedno lub kilka przedsiębiorstw rolnych związanych umową horyzontalną, biorąc pod uwagę stopień koncentracji i ograniczenia wynikające z pozycji negocjacyjnej sektora nakładów, przetwórstwa i handlu detalicznego;

85. stwierdza, że na jednolitym rynku rolnym należy rozwinąć pojęcie „rynku właściwego”, które należy rozpatrywać w pierwszej kolejności na szczeblu Unii, przed uwzględnieniem szczebli niższych, aby nie zagrażało celowi koncentracji oferty rolnej wskutek restrykcyjnego rozgraniczania zakresu działalności gospodarstw rolnych;

86. uważa, że rolnikom, niezależnie od sektora produkcji, powinno przysługiwać prawo do rokowań zbiorowych, w tym możliwość uzgadniania cen minimalnych;

87. uważa, że rolnicy powinni w pełni angażować się w organizacje producentów, w tym spółdzielnie producentów, ich zrzeszenia i organizacje międzybranżowe, oraz wykorzystywać potencjał tych organizacji; wzywa Komisję, aby wspierała wzrost kompetencji i skuteczności takich zbiorowych narzędzi samopomocy, doprecyzowując i upraszczając dotyczące ich przepisy w celu zwiększenia ich zdolności negocjacyjnych oraz wzmocnienia ich konkurencyjności, przy jednoczesnym zachowaniu zasad określonych w art. 39 TFUE;

88. wzywa Komisję do zapewnienia szybkiego uruchamiania przepisów art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w okresach poważnej nierównowagi na rynku oraz do dalszej oceny skuteczności tego środka w odniesieniu do rynku mleczarskiego, mając w perspektywie zaproponowanie dalszych tymczasowych dostosowań prawa konkurencji i postępowania w czasach poważnych zakłóceń rynkowych;

89. w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem niedawną publikację wytycznych w sprawie stosowania tych szczegółowych zasad; uważa jednak, że ich moc prawna jest nadmiernie ograniczona, zaś ustanowione kryteria zbyt rygorystyczne i niejednorodne w zależności od sektora, aby zapewnić niezbędną jasność i pewność prawa rolnikom pragnącym korzystać z tych odstępstw;

90. uważa, że kategoryzacja rynku właściwego nie w pełni odpowiada bieżącej sytuacji sektora oliwy z oliwek, i w związku z tym proponuje uznanie rynku oliwy z oliwek przeznaczonej dla konsumentów za rynek jednolity z myślą o poprawie wdrażania przepisów art. 169 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku;

91. uważa, że z uwagi na wahania w produkcji oliwy z oliwek spowodowane warunkami pogodowymi oraz aby zagwarantować cele członków organizacji producentów lub stowarzyszeń organizacji producentów, należy uwzględnić przypadki, w których organizacje producentów są zmuszone nabyć oliwę z oliwek od producentów niebędących członkami, przy jednoczesnym zagwarantowaniu uzupełniającego charakteru tej działalności w stosunku do wprowadzania do obrotu produktów własnych członków;

92. proponuje rozszerzyć zakres przepisów art. 170 dotyczących produkcji wołowiny i cielęciny na sektor tuczu bydła, aby zapewnić ich lepsze wdrażanie;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

93. wobec likwidacji kwot w sektorze cukru przyjmuje z zadowoleniem utrzymanie ramowych warunków umów⁽¹⁾ wśród plantatorów buraków cukrowych, ich organizacji i przedsiębiorstw cukrowniczych, pozwalających im zwłaszcza negocjować warunki podziału wartości zależnie od sytuacji na rynku cukru i na rynkach innych surowców; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby możliwość ta była otwarta dla wszystkich podmiotów działających w tym sektorze, tak aby osiągnąć cele rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, a tym samym zapewnić odpowiednią równowagę praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraka cukrowego;
94. zachęca Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu detalistów na przedsiębiorstwa wytwarzające produkty pod własną marką;
95. przypomina o stanowisku Parlamentu⁽²⁾, który opowiedział się za przyjęciem przepisów ramowych na szczeblu UE w celu rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności; podkreśla, że takie przepisy muszą gwarantować unijnym rolnikom i konsumentom możliwość korzystania z uczciwych warunków sprzedaży i kupna;
96. uważa, że pełne i satysfakcjonujące wdrożenie „pakietu mlecznego”⁽³⁾ ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia sektora mleczarskiego, i zwraca się do Komisji o złożenie wniosku, aby „pakiet mleczny” był nadal stosowany po połowie 2020 r., oraz o zbadanie, czy obowiązujące w nim zasady mogłyby zostać rozszerzone na pozostałe sektory rolnictwa;
97. odnotowuje konkluzje zawarte w badaniu zatytułowanym „Economic impact of modern retail on choice and innovation in the EU food sector” [Ekonomiczny wpływ nowoczesnego handlu na wybór i innowacyjność w sektorze spożywczym UE] Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, w tym istnienie negatywnego związku, jaki może występować między innowacjami a penetracją produktów pod własną marką wprowadzanych na rynek żywności; apeluje do Komisji o przedstawienie Parlamentowi zakresu bieżących dyskusji w celu ustalenia, czy ten negatywny związek rzeczywiście ogranicza innowacje i różnorodność produktów dostępnych dla konsumentów i jakie byłyby jego długoterminowe konsekwencje dla łańcucha dostaw oraz sytuacji rolników;
98. przypomina o konieczności stopniowego rozwijania ram polityki konkurencji UE w celu uwzględnienia w ramach monitorowania łańcucha dostaw żywności w Europie wskaźników stosowanych w ocenie zrównoważonego charakteru systemów rolniczych i produkcji żywności (SAFA) opracowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), w tym wskaźników dotyczących uczciwości cen i przejrzystości umów (S 2.1.1), a także uprawnień dostawców (S 2.2.1);
99. podkreśla, że nadmierne opodatkowanie dowolnego sektora mogłoby łatwo zniszczyć konkurencję i byłoby sprzeczne z interesami konsumentów;
100. apeluje o dalszy rozwój europejskiego narzędzia monitorowania cen żywności w celu poprawy wykrywania kryzysów w sektorze rolno-spożywczym dzięki lepszym i bardziej zdezagregowanym danym; podkreśla w tym kontekście potrzebę zaangażowania organizacji rolnych w definiowanie i gromadzenie danych;
101. apeluje do Komisji o pełne uwzględnienie skutków możliwych zakłóceń rynku, wynikających z umów handlowych z państwami trzecimi, dla producentów rolnych w Europie, zważywszy na ich delikatną sytuację finansową i ich fundamentalną rolę w naszym społeczeństwie; uważa, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na umowy z tymi państwami, które mają znacznie mniej przepisów w dziedzinie rolnictwa i zdrowia niż UE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2016/1166 z dnia 17 maja 2016 r. zmieniające załącznik X do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do warunków zakupu buraków w sektorze cukru od dnia 1 października 2017 r. (Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 17).

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności (P8_TA(2016)0250).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 261/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 38).

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

102. apeluje do Komisji o zbadanie charakteru i istoty zakłóceń na rynku detalicznym oraz o uwzględnienie potencjalnych skutków ograniczeń terytorialnych w zakresie dostaw dla sprzedawców detalicznych, zważywszy na fakt, że zakłócenia prowadzą do fragmentacji rynku oraz potencjalnie umożliwiają dużym supermarketom dominację na rynku i zakłócanie konkurencji w łańcuchu dostaw; podkreśla znaczenie ujawniania istotnych informacji przez wszystkie zainteresowane strony; apeluje do Komisji o ponowne wszczęcie postępowania w sprawie kwestii utrzymywania cen detalicznych;

103. uważa, że Komisja powinna jeszcze bardziej wzmocnić powiązania między polityką konkurencji a polityką transportową; zauważa, że w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 21/2014 stwierdzono, iż oprócz szczególnych przypadków dotyczących regionalnych portów lotniczych oraz portów lotniczych na obszarach oddalonych jakość sieci połączeń w Europie powinna być oparta na stabilności gospodarczej; ubolewa nad faktem, że inwestycje w porty lotnicze nie zawsze przynosiły spodziewane wyniki; w związku z tym wzywa Komisję do zidentyfikowania udanych i nieudanych projektów budowy portów lotniczych; apeluje do Komisji o rewizję rozporządzenia (WE) nr 868/2004, aby wzmocnić konkurencyjną pozycję unijnego przemysłu lotniczego, skuteczniej zapobiegać nieuczciwej konkurencji oraz zapewnić wzajemność i wyeliminować nieuczciwe praktyki, w tym subsydia i pomoc państwa dla wszystkich linii lotniczych z niektórych państw trzecich; wzywa Komisję do zbadania, czy niektóre praktyki – oparte na istniejących dwustronnych umowach o komunikacji lotniczej podpisanych przez państwa członkowskie z państwami niebędącymi członkami UE – nie szkodzą uczciwej konkurencji między przewoźnikami i portami lotniczymi oraz czy nie są sprzeczne z interesem europejskich konsumentów; wzywa też Komisję do skutecznego przeciwdziałania antykonkurencyjnym praktykom, które mogą osłabiać zdolność konsumentów europejskich do korzystania z różnych kanałów internetowych, w tym usług porównawczych z wykorzystaniem metawyszukiwania i internetowych biur podróży;

104. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykazania większej woli politycznej w dążeniu do dalszego pogłębienia i wzmocnienia jednolitego rynku transportu oraz stworzenia równych warunków działania w celu zapewnienia otwartej i uczciwej konkurencji między operatorami publicznymi i prywatnymi w sektorze transportu, usług pocztowych i turystyki, przy jednoczesnym poszanowaniu innych unijnych strategii politycznych, celów i zasad, w tym wymiaru społecznego, który jest istotny dla sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku transportu;

105. podkreśla znaczenie infrastruktury transportowej i jakości sieci połączeń dla przetrwania i rozwoju gospodarczego obszarów regionalnych i oddalonych oraz dla zapewnienia usług publicznych i prywatnych na tych obszarach;

106. w związku z tym wyraża nadzieję na ukończenie tworzenia globalnej sieci TEN-T;

107. podkreśla, że konieczność zapewnienia efektywniejszej ochrony praw pracowników sektora transportu przed nadużyciami nie powinna stanowić pretekstu do ograniczenia swobodnej konkurencji między podmiotami z różnych państw członkowskich; apeluje do Komisji o poszanowanie zasad proporcjonalności i pomocniczości przy opracowywaniu przepisów mających istotne znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku transportu;

108. odnotowuje wyzwania stojące przed operatorami pocztowymi w związku z tworzeniem jednolitego rynku cyfrowego; podkreśla, że powodzenie tego ambitnego projektu, szczególnie w zakresie handlu elektronicznego, zależy w dużej mierze od kształtu rynku pocztowych usług doręczania paczek; podkreśla potrzebę zapewnienia w wymiarze transgranicznym sprawiedliwych i równych warunków konkurowania dla podmiotów prywatnych i operatorów publicznych świadczących usługi komercyjne;

109. podkreśla, że każda strategia polityki konkurencji powinna respektować prawa socjalne wszystkich operatorów w odnośnych sektorach;

110. zwraca uwagę, że przepisy UE w dziedzinie transportu są często niedostatecznie wdrażane przez państwa członkowskie, a zasady traktatowe nie są respektowane, zwłaszcza gdy transportem zarządzają w sposób zmonopolizowany centralne organy rządowe; wzywa odpowiednio Komisję i państwa członkowskie do właściwego wdrażania i egzekwowania obowiązujących przepisów UE, co ma kluczowe znaczenie dla odpowiedniego funkcjonowania rynku wewnętrznego, w celu zapewnienia dodatkowych korzyści przedsiębiorstwom i sektorowi, konsumentom i środowisku oraz w celu poprawy warunków socjalnych pracowników;

111. podkreśla znaczenie usunięcia przeszkód fizycznych, technicznych i regulacyjnych pomiędzy państwami członkowskimi, aby zapobiec rozdrobnieniu jednolitego rynku, ułatwić mobilność transgraniczną i współpracę terytorialną i pobudzić w ten sposób konkurencję;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

112. zwraca uwagę Komisji na przeszkody pośrednie dla konkurencji wynikające z rozbieżności w przepisach podatkowych i przepisach dotyczących bezpieczeństwa, rozbieżności w zakresie czasu prowadzenia pojazdu i czasu odpoczynku, homologacji typu i praw pasażerów;

113. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w dziedzinie technologii cyfrowych w transporcie i w turystyce, co sprzyja konkurencji, tworzy miejsca pracy, ułatwia dostęp MŚP do większych rynków i przynosi wymierne korzyści konsumentom; zauważa, że cyfryzacja i mile widziany rozwój gospodarki dzielenia się przyniosą znaczące zmiany w środowisku operacyjnym sektora oraz że konieczne są odpowiednie i przejrzyste ramy prawne, aby czerpać korzyści z procesu cyfryzacji;

114. podkreśla pozytywny wpływ, jaki podmioty działające w oparciu o nowe modele biznesowe wywierają na rynek usług transportowych i turystycznych w UE, szczególnie w obszarze poprawy dostępności i jakości tych usług;

115. z zadowoleniem przyjmuje zamiar podjęcia przez Komisję negocjacji z szeregiem kluczowych krajów i regionów na świecie w sprawie zewnętrznych porozumień dotyczących lotnictwa; uważa, że nie tylko poprawi to dostęp do rynku, lecz zapewni też nowe możliwości biznesowe dla wiodącego europejskiego sektora lotnictwa, pozwoli stworzyć wysokiej jakości miejsca pracy, utrzymać surowe normy bezpieczeństwa, uwzględnić prawa pracowników w tym sektorze i zapewnić korzyści konsumentom; podkreśla, że Parlament ma do odegrania ważną rolę w tych negocjacjach;

116. apeluje do Komisji, aby w ramach negocjacji w sprawie tych zewnętrznych porozumień dotyczących lotnictwa uwzględniała klauzulę uczciwej konkurencji w celu zapewnienia równych warunków działania;

117. uważa, że w odniesieniu do usług portowych konieczne jest tworzenie coraz bardziej otwartych, konkurencyjnych i przejrzystych ram regulacyjnych dla portów publicznych w Europie, przy jednoczesnym zapewnieniu dodatkowych szans na zatrudnienie;

118. uważa, że większa konkurencja zapewniona dzięki stopniowemu otwarciu unijnego rynku transportu drogowego towarów może przynieść korzyści konsumentom, ale zdecydowanie potępia fakt, że pewne środki stosowane przez niektóre państwa członkowskie szkodzą integralności jednolitego rynku w tym obszarze; popiera stanowisko Komisji, zgodnie z którym zamierza ona stawiać czoła takim środkom;

119. ma nadzieję, że otwarcie rynku transportu drogowego towarów nie stanie się dodatkową przyczyną dumpingu socjalnego, a ponadto wyraża ubolewanie z powodu zjawiska firm przykrywek;

120. ponadto ubolewa, że w polityce UE nie uwzględniono w odpowiedni sposób mniejszych vanów, mimo że są one coraz częściej wykorzystywane do obchodzenia właściwego stosowania przepisów w zakresie zatrudnienia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska;

121. zachęca Komisję, aby ściśle monitorowała oligopolistyczne tendencje do stosowania dumpingu cenowego, szczególnie w sektorze lotnictwa oraz w sektorze transportu dalekobieżnego / sektorze autobusowych połączeń liniowych, a ponadto nalega na prawidłowe stosowanie przepisów UE oraz zapewnienie sprawiedliwych i konkurencyjnych warunków działania w transporcie intermodalnym;

122. apeluje o szybkie zakończenie negocjacji w sprawie czwartego pakietu kolejowego i uważa, że powinno się to przyczynić do dalszego zwiększenia konkurencji w transporcie kolejowym pasażerów i poprawy efektywności sektora kolejowego, a jednocześnie do zapewnienia jakości i ciągłości obowiązków świadczenia usługi publicznej;

123. odnosi się przychylnie do przyjęcia technicznego filara czwartego pakietu kolejowego i uważa, że zwiększy to bezpieczeństwo kolejowe, a jednocześnie usunie bariery techniczne dla konkurencji dzięki interoperacyjności;

124. podkreśla znaczenie turystyki jako istotnego czynnika stymulującego wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, a ponadto wzywa Komisję do przyjęcia proaktywnego podejścia do wspierania konkurencyjności europejskiego sektora turystyki oraz tworzenia korzystnego środowiska sprzyjającego jego wzrostowi i rozwojowi;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

125. podkreśla, że usługi pocztowe, a w szczególności transgraniczne doręczanie paczek, mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju sektora handlu elektronicznego w całej UE; z zadowoleniem przyjmuje dochodzenie Komisji w sprawie praktyk monopolistycznych w sektorze handlu elektronicznego oraz zachęca Komisję do dalszego monitorowania rozwoju rynku usług doręczania paczek i rynku usług pocztowych;

126. podkreśla, że konieczne jest finansowanie projektów zrównoważonego, ogólnodostępnego i bezpiecznego transportu, które przyczyniłyby się do poprawy funkcjonowania całego europejskiego systemu transportowego;

127. wzywa do korzystania z takich funduszy UE jak instrument „Łącząc Europę”, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i „Horyzont 2020” w celu rozwijania europejskiej infrastruktury transportowej oraz zwiększania ilości i jakości usług;

128. wzywa państwa członkowskie, by poświęciły dostateczną uwagę realizacji transgranicznych projektów infrastrukturalnych oraz by koordynowały swoje główne plany transportowe z sąsiednimi państwami członkowskimi;

129. uważa, że istotne jest pełne korzystanie z takich innowacyjnych instrumentów finansowych jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych, których celem jest finansowanie projektów w sektorze transportu z myślą o wspieraniu rozwoju i konkurencyjności; podkreśla jednak, że środki na fundusz gwarancyjny EFIS nie mogą mieć wpływu na budżet instrumentu „Łącząc Europę” ani inicjatywy „Horyzont 2020”, które są podstawowymi instrumentami rozwoju wspólnego rynku w sektorze transportu;

130. podkreśla, że pełne otwarcie rynku transportu kolejowego może przynieść wiele korzyści operatorom i pasażerom ze wszystkich państw członkowskich; zauważa jednak potrzebę uwzględnienia w tym procesie różnic w poziomach rozwoju infrastruktury kolejowej w państwach członkowskich; podkreśla konieczność utrzymania w następnych wieloletnich ramach finansowych obecnego poziomu inwestycji w wyrównywanie różnic w obszarze infrastruktury kolejowej;

131. podkreśla, że konieczność zapewnienia efektywniejszej ochrony praw pracowników w sektorze transportu przed nadużyciami nie powinna stanowić pretekstu do ograniczenia swobodnej konkurencji między podmiotami z różnych państw członkowskich; apeluje do Komisji o poszanowanie zasad proporcjonalności i pomocniczości przy opracowywaniu przepisów mających istotne znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku transportu;

132. zachęca Komisję do informowania o metodach analizy służących do wskazywania nowych właściwych rynków w związku z cyfryzacją gospodarki, a zwłaszcza zjawiskiem konwergencji technologii i wykorzystywania na dużą skalę danych osobowych do celów handlowych;

133. w celu zapewnienia rzeczywistej konkurencyjności między europejskimi przedsiębiorstwami transportowymi wzywa państwa członkowskie do wyeliminowania wszystkich koncesji drogowych odnoszących się do dróg, które wyznaczają granice obszarów miejskich, jeżeli koncesje te powodują konieczność uiszczania opłat za przejazd;

134. zwraca się do Komisji o zbadanie domniemanych przypadków oszustw związanych z VAT w sektorze mięsa wieprzowego; ubolewa, że Komisja nie wszczęła jeszcze dochodzenia w tej sprawie mimo skarg, jakie otrzymała od stowarzyszeń rolników;

135. uważa, że za prowadzenie rachunków bieżących i oszczędnościowych nie należy pobierać prowizji od użytkownika, chyba że są one powiązane ze szczególnymi usługami;

136. ponownie wyraża swoje zaniepokojenie (wyrażone w rezolucji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej⁽¹⁾) restrykcyjną definicją budownictwa socjalnego podaną przez Komisję w dziedzinie polityki konkurencji; apeluje do Komisji o wyjaśnienie tej definicji na podstawie wymiany najlepszych praktyk i doświadczenia między państwami członkowskimi, z uwzględnieniem faktu, że budownictwo socjalne jest pojmowane i zarządzane w różny sposób w poszczególnych państwach członkowskich, regionach i społecznościach lokalnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 40.

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

137. wyraża ubolewanie z powodu braku zdecydowanej i szybkiej reakcji Komisji Europejskiej na próby ograniczenia swobodnej konkurencji w sektorze transportu drogowego przez niektóre państwa członkowskie; apeluje o przeciwdziałanie podobnym praktykom i podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia równego dostępu do jednolitego rynku na równych zasadach podmiotom operującym w tym sektorze ze wszystkich państw członkowskich;

138. rozumie istotną rolę zapewnienia konkurencji na rynku wewnętrznym usług finansowych, w tym ubezpieczeniowych, co wymaga zagwarantowania zdolności do ich transgranicznego nabywania;

139. ponownie wzywa Komisję do opublikowania wniosków z prowadzonych obecnie dochodzeń w sprawie praktyk konkurencyjnych w sektorze dostaw żywności, energii, transportu i mediów;

140. odrzuca stawiany użytkownikom wymóg posiadania miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę dana instytucja finansowa lub ubezpieczeniowa, aby móc zawrzeć z nią umowę, ponieważ jest to niezgodne z celem rynku wewnętrznego detalicznych usług finansowych;

141. apeluje o niezwłoczne zbadanie obaw w zakresie konkurencji związanych z branżą sportu motorowego, a mianowicie Formuły 1;

142. apeluje do Komisji o uwzględnienie podczas opracowywania i wdrażania polityki konkurencji faktu, że mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa stanowią ogromną większość przedsiębiorstw w UE; podkreśla w tym kontekście potrzebę przyjaznych dla użytkownika zasad konkurencji dla mniejszych przedsiębiorstw pragnących działać online i transgranicznie na jednolitym rynku;

143. przypomina zatem Komisji, że wciąż praktykowane jest wycofywanie z użycia karty płatniczej, jeżeli jej posiadacz przenosi się do innego państwa członkowskiego, i wzywa do podjęcia działań w tym zakresie, w tym do uczulenia organów krajowych na istnienie tego rodzaju praktyk;

144. podkreśla potrzebę zapewnienia dostępu do produktów leczniczych dzięki zwalczaniu nadużyć w przemyśle farmaceutycznym; odnotowuje potrzebę zachęcania do korzystania w systemach opieki zdrowotnej państw członkowskich z leków generycznych, jeżeli są dostępne;

145. podkreśla, że dostęp do środków pieniężnych za pośrednictwem bankomatów stanowi podstawową usługę, która powinna być powszechnie dostępna, wolna od nadużyć oraz dyskryminacyjnych i zakłócających konkurencję praktyk, a w związku z tym nie powinna pociągać za sobą nadmiernych kosztów;

146. zwraca uwagę na potrzebę zwalczania nieuczciwych zbiorowych bojkotów – definiowanych jako sytuacja, w której grupa konkurentów uzgadnia wykluczenie rzeczywistych lub potencjalnych konkurentów – jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel;

147. wyraża zaniepokojenie skandalami związanymi z efektem „drzwi obrotowych”, dotyczącymi unijne organy, a w szczególności przypadek byłej komisarz ds. konkurencji Neelie Kroes, która nie tylko będzie lobbować na rzecz firmy Uber, lecz której dotyczą też informacje ujawnione w związku z Bahamas Leaks;

W kierunku bardziej skutecznych krajowych organów ds. ochrony konkurencji w UE

148. z zadowoleniem przyjmuje zdecentralizowane egzekwowanie unijnych reguł konkurencji w Europie, ale uważa, że skuteczność ochrony obywateli i przedsiębiorstw przed antykonkurencyjnymi praktykami nie powinna zależeć wyłącznie od tego, w którym państwie członkowskim zamieszkują bądź mają siedzibę; jest zdania, że rozporządzenie antymonopolowe (Rozporządzenie (WE) nr 1/2003) wniosło istotny wkład w stworzenie równych warunków działania przedsiębiorstw na całym jednolitym rynku; podkreśla jednak, że zwłaszcza w odniesieniu do niezależności, ustalania kar pieniężnych oraz programów łagodzenia kar wciąż istnieją różnice między systemami krajowymi i krajowymi organami ds. konkurencji; jest zdania, że efektywne i jednakowe przepisy proceduralne w zakresie egzekwowania unijnego prawa dotyczącego ochrony konkurencji są istotne dla zapewnienia pewności prawa konsumentom i przedsiębiorstwom; wzywa organy ds. konkurencji państw członkowskich do pełnego wykorzystania możliwości współpracy unijnej w ramach europejskiej sieci konkurencji (ECN);

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

149. uważa, że w związku z tym konieczne jest, aby krajowe organy ochrony konkurencji w UE dysponowały środkami i instrumentami niezbędnymi do skutecznego egzekwowania reguł konkurencji UE, w tym narzędziami do wykrywania, zwalczania i karania naruszeń oraz programami łagodzenia kar, które będą konieczne, aby zlikwidować kartele w całej Europie;

150. przypomina, że niezależność krajowych organów ds. konkurencji ma kluczowe znaczenie oraz że obejmuje ona zadbanie o to, by organy te dysponowały środkami umożliwiającymi im wykonywanie zadań;

151. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście konsultacje prowadzone przez Komisję, które prawdopodobnie doprowadzą do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie wzmocnienia instrumentów egzekwowania i karania pozostających do dyspozycji do krajowych organów ds. konkurencji – tzw. ECN+; powtarza, że egzekwowanie przepisów przez wiele organów w tych samych lub powiązanych sprawach tworzy ryzyko pokrywania się działań i ich potencjalnej niespójności, która ogranicza pewność prawa i generuje niepotrzebne koszty dla przedsiębiorstw; wzywa zatem Komisję do przedstawienia propozycji proaktywnych działań UE, mających na celu zapewnienie skuteczniejszego egzekwowania przepisów przez krajowe organy ds. ochrony konkurencji w sposób spójny i sprzyjający ich zbliżeniu, aby zrealizować w pełni potencjał zdecentralizowanego systemu egzekwowania prawa konkurencji UE; wzywa do pełnego włączenia Parlamentu w ramy procedury współdecyzji;

152. podkreśla, że w zglobalizowanym świecie niezbędna jest międzynarodowa współpraca między organami ds. konkurencji; popiera tym samym aktywny udział Komisji i krajowych organów ds. konkurencji w Międzynarodowej Sieci Konkurencji; wzywa Komisję do zbadania możliwości zawarcia z kolejnymi państwami umów dotyczących konkurencji, które ułatwiają wymianę informacji między prowadzącymi dochodzenia organami ds. konkurencji; podkreśla, że umowy w sprawie konkurencji zawarte dotąd ze Szwajcarią i Kanadą mogą służyć pod tym względem za wzór dla przyszłych umów tego typu; uważa też, że międzynarodowe umowy handlowe i inwestycyjne powinny zawierać istotne działy dotyczące konkurencji;

153. apeluje do Komisji, aby nie naruszając niezależności krajowych organów ds. konkurencji, dokonała oceny poszczególnych poziomów sankcji krajowych nakładanych za naruszenia w państwach członkowskich oraz aby dokonała oceny możliwości i potrzeby zniwelowania tych różnic;

154. uważa, że Komisja powinna koniecznie kontynuować wspieranie lepszej współpracy między krajowymi organami ds. konkurencji w UE;

155. podkreśla, że niezależność DG ds. Konkurencji ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnego osiągnięcia przez nią wyznaczonych celów; ponownie apeluje o ścisłe oddzielenie służb opracowujących wytyczne od służb odpowiedzialnych za stosowanie tych wytycznych; apeluje do Komisji o przydzielenie DG. ds. Konkurencji wystarczających zasobów finansowych i ludzkich; domaga się, by Komisja dysponowała wystarczającą liczbą technicznie wykwalifikowanych inżynierów dostępnych na potrzeby prowadzenia postępowań w sprawie przedsiębiorstw specjalizujących się w zaawansowanych technologiach; apeluje do Komisji o zapewnienie jednolitości zasad etycznych obowiązujących zespół głównego ekonomisty DG ds. Konkurencji oraz praktyk obowiązujących innych urzędników Komisji;

Demokratyczne wzmocnienie polityki konkurencji

156. z zadowoleniem przyjmuje starania Margrethe Vestager, obecnej komisarz ds. konkurencji, dotyczące prowadzenia regularnego zorganizowanego dialogu z Parlamentem, w szczególności z Komisją Gospodarczą i Monetarną oraz Grupą Roboczą ds. Polityki Konkurencji; zwraca się do Komisji o dostarczenie bardziej kompleksowych informacji zwrotnych na temat konkretnych żądań sformułowanych w rocznym sprawozdaniu Parlamentu dotyczącym konkurencji; uznaje, że specjalny zorganizowany dialog mógłby się przyczynić do większej dokładności procesu monitorowania odnośnych rocznych sprawozdań dotyczących konkurencji;

157. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji w zakresie konsultacji publicznych dotyczących stosowania kontroli łączenia przedsiębiorstw i zachęca Komisję do omówienia wyników tych konsultacji z Parlamentem;

158. apeluje o rozszerzenie dialogu między instytucjami europejskimi a krajowymi organami ds. konkurencji, w szczególności o wymiany poglądów z komisjami parlamentarnymi Parlamentu Europejskiego;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

159. ponawia apel do Komisji o włączenie wytycznych dotyczących kar pieniężnych do obowiązujących przepisów prawa;

Międzynarodowy wymiar polityki konkurencji

160. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja jest zaangażowana w otwartą i konstruktywną wymianę poglądów na temat zagadnień konkurencji na szczeblu światowym; z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w dziedzinie postanowień dotyczących konkurencji zawartych w niektórych umowach o wolnym handlu, jednak apeluje do Komisji o kontynuowanie prac nad włączaniem postanowień dotyczących konkurencji i pomocy państwa do negocjacji wszystkich umów o wolnym handlu;

161. podkreśla, że uczciwa konkurencja w zakresie handlu, usług i inwestycji ma pozytywny wpływ na rozwój społeczno-gospodarczy UE oraz partnerów handlowych UE; wzywa Komisję i Radę, aby szybko sfinalizowały prace nad modernizacją instrumentów ochrony handlu, które są potrzebne do zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku UE, oraz uważa, że w umowach handlowych należy systematycznie poruszać problem nieuczciwych praktyk handlowych ze strony państw trzecich;

162. wzywa Komisję do współpracy z partnerami handlowymi w celu zapewnienia, by ich rynki były bardziej otwarte dla firm z UE, w szczególności w dziedzinie energetyki, transportu, telekomunikacji, zamówień publicznych oraz usług, w tym usług świadczonych w ramach wykonywania zawodów regulowanych;

163. wzywa Komisję do włączenia ambitnych postanowień dotyczących konkurencji do wszystkich umów handlowych oraz do skutecznego monitorowania, czy te postanowienia są przez strony należycie stosowane w odniesieniu do wszystkich przepisów, w tym postanowień dotyczących pomocy państwa, oraz w odniesieniu od wszystkich podmiotów gospodarczych, w tym przedsiębiorstw państwowych;

164. podkreśla znaczenie wspierania krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz promowania oraz praktycznego wdrażania zasad dotyczących konkurencji;

165. wzywa Komisję do wsparcia działań na rzecz ustanowienia kompleksowej, przyjaznej dla użytkownika bazy danych, zawierającej zestawienie postanowień dotyczących konkurencji w umowach o wolnym handlu, która mogłaby być prowadzona przez sekretariat WTO;

166. z zadowoleniem przyjmuje poczynione na konferencji ministerialnej WTO w Nairobi postępy w obniżaniu dopłat eksportowych w celu zapewnienia niezakłóconej konkurencji na międzynarodowych rynkach produktów rolnych; w związku z tym podkreśla wrażliwość sektora rolnego i konieczność przyjęcia jasnych i skutecznych środków, między innymi w ramach porozumień WTO, umożliwiających producentom europejskim zachowanie konkurencyjności na rynkach międzynarodowych;

167. przypomina, że równy dostęp do zasobów naturalnych, w tym źródeł energii, ma podstawowy wpływ na uczciwą i sprawiedliwą konkurencję na globalnym rynku, i wzywa Komisję, aby w umowach handlowych umieszczała przepisy, które ułatwiają dostęp do takich zasobów, w tym przepisy dotyczące antykonkurencyjnych praktyk przedsiębiorstw państwowych oraz niedyskryminacji i tranzytu;

168. podkreśla, że polityka konkurencji to ważny element rynku wewnętrznego, jak przewidziano w Traktacie; ponownie stwierdza, że konkurencyjny i w pełni funkcjonujący jednolity rynek jest potrzebny do pobudzenia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i innowacji w UE oraz że wysiłki na rzecz zachowania uczciwej konkurencji w całej UE leżą w interesie zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP; wierzy, że egzekwowania europejskiego prawodawstwa nie należy osłabiać odwoływaniem się do systemu EU Pilot zamiast prowadzić formalne postępowania w sprawie naruszenia oraz że konieczne jest dążenie do zachowania konkurencji;

169. zachęca Komisję do tego, aby nie skupiała wszystkich swoich wysiłków na egzekwowaniu uczciwej konkurencji w poważnych sprawach przeciwko znanym i dużym przedsiębiorstwom; przypomina Komisji, że egzekwowanie zasad uczciwej konkurencji ma również duże znaczenie w odniesieniu do MŚP;

Wtorek, 14 lutego 2017 r.

170. wzywa do zapewnienia konsumentom większej swobody wyboru; uważa, że prawo do przenoszenia danych wynikające z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych stanowi właściwe podejście do umacniania zarówno praw konsumentów, jak i samej konkurencji; podkreśla, że konieczne jest rozważenie, w jaki sposób można zapewnić interoperacyjność sieci cyfrowych poprzez wykorzystanie otwartych standardów i interfejsów;

171. wzywa Komisję do zbadania i zaradzenia sytuacji niezależnych sprzedawców detalicznych, którzy zgodnie z prawem konkurencji mogą współpracować ze sobą, prowadząc tradycyjne punkty sprzedaży, ale są oskarżani o nieuczciwą konkurencję, gdy tworzą wspólną ofertę w handlu elektronicznym;

172. wzywa Komisję, aby zadbała o terminowe wdrożenie zasad udzielania zamówień publicznych w UE, w szczególności w odniesieniu do wprowadzenia w życie e-zamówień oraz nowych przepisów zachęcających do podziału umów na części, co jest niezbędne do stymulowania innowacji i konkurencji oraz wspierania MŚP na rynkach zamówień publicznych;

173. apeluje do Komisji, aby unikała tworzenia monopolu lub zamkniętych łańcuchów wartości przez normalizację; uważa, że należy wprowadzić procedurę odwoławczą w celu weryfikowania norm w przypadkach, które mogą nieść ryzyko wpływu na konkurencyjność;

174. wyraża zaniepokojenie poziomem koncentracji w niektórych sektorach, np. w sektorze chemicznym, w kontekście niedawnych fuzji przedsiębiorstw; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób umożliwia to wchodzenie na rynek, szczególnie przedsiębiorstwom typu start-up; apeluje do Komisji o zbadanie, czy siła rynkowa przedsiębiorstwa wynikająca z posiadania informacji i danych oraz przetwarzania tych informacji i danych, a także liczba użytkowników powinny być uwzględniane jako kryteria oceny w ramach kontroli łączenia przedsiębiorstw; wzywa do zbadania, czy łączenie danych i informacji – zwłaszcza dotyczących klientów – może skutkować zakłóceniem konkurencji;

175. uważa, że konkurencja w sektorze telekomunikacji ma zasadnicze znaczenie jako czynnik stymulujący innowacyjność i inwestycje w sieci, jak również zwiększający paletę usług, spośród których mogą wybierać konsumenci; uważa, że szybki rozwój sieci szerokopasmowych jest kluczem do urzeczywistnienia jednolitego rynku cyfrowego; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja rozważy strategiczne cele w zakresie łączności, określone w pakiecie telekomunikacyjnym, w ramach stosowania wytycznych dotyczących pomocy państwa w zakresie sieci szerokopasmowych;

176. zwraca uwagę na najnowsze sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące naruszeń zasad pomocy państwa przyznawanej w obszarze polityki spójności, w którym zwrócono uwagę na istotny poziom uchybień i wezwano do wdrożenia szeregu zaleceń; wyraża zaniepokojenie tymi ustaleniami, ponieważ szkodzą one dobrze funkcjonującemu rynkowi wewnętrznemu, i w związku z tym apeluje do Komisji o uwzględnienie zaleceń Trybunału oraz dołożenie większych starań, by uniknąć dalszych uchybień;

177. popiera działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa antykartelowego, takie jak ostatnie działania w sektorze sprzedaży detalicznej żywności i sektorze optycznych napędów dyskowych, mające na celu zagwarantowanie uczciwych cen dla konsumentów;

178. zwraca się do Komisji o zbadanie, czy istnieją jakiegokolwiek rozbieżności w sprzedaży produktów na jednolitym rynku, które mogłyby negatywnie oddziaływać na lokalnych producentów, w szczególności MŚP;

179. przypomina, że w swojej rezolucji w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE za rok 2014 r. Parlament wezwał Komisję do ścisłego monitorowania sojuszy dużych europejskich dystrybutorów, oraz przyjmuje z zadowoleniem gotowość Komisji do rozmów na temat wpływu tych sojuszy na producentów i konsumentów w ramach europejskiej sieci konkurencji;

o

o o

180. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także krajowym oraz – stosownie do okoliczności – regionalnym organom ds. konkurencji.
